

NOTE DE STUDIU

Schia cărții

E F E S E N I**J. Vernon McGee****EPISTOLELE DIN ÎNCHISOARE**

Patru bărbați au părăsit Roma în anul 62 d. Hr. îndreptându-se spre provincia romană a Asiei care era localizată în ceea ce pe atunci se numea Asia Minor (Turcia de astăzi). Acești patru bărbați luaseră cu ei patru din cele mai frumoase compoziții despre credința creștină. Dacă ar mai exista astăzi aceste documente, în original, ar avea o valoare inestimabilă. Roma nu a înțeles la vremea aceea semnificația scrierilor unui prizonier oarecare. Dacă le-ar fi știut valoarea, acești patru bărbați ar fi fost reținuți și documentele le-ar fi fost confiscate.

Fiecare dintre acești patru bărbați primise o scrisoare din partea apostolului Pavel către o anumită comunitate. Aceste patru scrisori se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu și sunt numite “Epistolele din închisoare ale apostolului Pavel”. Au fost reunite sub acest titlu pentru că au fost scrise în timp ce Pavel era închis în Roma. El aștepta să fie audiat de Nero, care era Cezar în vremea aceea. În calitate de cetățean roman, Pavel ceruse să fie audiat de împărat și aștepta să fie primit de acesta.

Cine sunt cei patru bărbați și de unde erau ei? Iată de unde putem afla aceste detalii:

- (1) Epafrodit era din Filipi și lui i-a fost încredințată Epistola către Filipeni (vezi Filipeni 4:18).
- (2) Tihic era din Efes și el avea Epistola către Efeseni (vezi Efes. 6:21);
- (3) Epafra era din Colose și avea Epistola către Coloseni (vezi Col. 4:12).
- (4) Onisim era un sclav fugar din Colose; el avea Epistola către Filimon, care era stăpânul lui (vezi Fil. 10).

Aceste epistole prezintă o imagine completă a lui Hristos, a bisericii, a vieții creștine și a relației dintre acestea. Prin toate aceste aspecte, viața creștină este prezentată la nivelul cel mai înalt.

Epistola către Efeseni prezintă Biserica – trupul lui Hristos. Aceasta este Biserica invizibilă al cărei Cap este Hristos.

Epistola către Coloseni Îl prezintă pe Hristos drept Cap al trupului, care este Biserica. Accentul este pus pe Hristos, nu pe Biserică. În Efeseni, accentul este pus pe trup, spre deosebire de Coloseni, unde accentul este pus pe Capul care este Hristos.

Epistola către Filipeni prezintă viața și trăirea creștină cu Hristos ca putere și sursă de putere. “Pot totul în Hristos care mă întărește” (Filip. 4:13).

Epistola către Filimon prezintă viața creștină în acțiune în mijlocul unei societăți păgâne. Pavel îi scria lui Filimon, un creștin, stăpânul sclavului Onisim: “Dacă mă socotești dar ca prieten al tău, primește-l ca pe mine însumi. Și dacă ți-a adus vreo vătămare sau îți este dator cu ceva, pune aceasta în socoteala mea.” (Fil. 17, 18).

În EFESENI Hristos este înălțat mai presus de toate lucrurile; “El I-a pus totul sub picioare”. Hristos este centrul cercului iar la periferia acestui cerc este Biserica.

În COLOSENI Hristos este plinătatea lui Dumnezeu (*pleroma*). El este periferia cercului în care trăirea creștină este centrul (Coloseni 2:9, 10).

În FILIPENI Hristos este în centrul cercului, iar trăirea creștină este la periferie. Frumusețea imnului cristologic din 2.5-11.

În FILIMON Hristos este atât centrul, cât și circumferința cercului: “pentru că am auzit despre credința pe care o ai în Domnul Isus și dragostea față de toți sfinții” (v. 5).

EPISTOLA către EFESENI

AUTORUL: Pavel (1:1)

DATA: Probabil 62 d. Hr.

Pavel a sosit la Roma în anul 61 d. Hr. ca prizonier; timp de 2 ani a trăit într-o casă închiriată unde îi putea primi pe cei care veneau să-l viziteze (Fapte 28:16, 30).

TEMA:

În Epistola către Efeseni Biserica este descrisă ca fiind lucrarea mâinilor lui Dumnezeu (poema), vezi Efeseni 2:10; o taină ce nu este revelată în Vechiul Testament. Este cu mult mai minunată decât orice templu construit de mâna omului și este alcătuită din pietre vii și locuită de Duhul Sfânt. Biserica este trupul lui Hristos pe pământ și ar trebui să aibă o viață așa cum a fost cea trăită de El aici, printre oameni, și să lupte împotriva uneltirilor Diavolului. Va veni o zi în care Biserica v-a părăsi acest pământ și va fi înfățișată ca mireasă înaintea lui Hristos.

Dr. Arthur T. Pierson a numit Epistola către Efeseni “Epistola lui Pavel din al treilea cer”! Altcineva i-a dat numele de “Alpii Noului Testament”. Aceasta este Epistola Bisericii.

TITLUL:

Precizarea “în Efes” este omisă din cele mai bune manuscrise; se presupune că Epistola către Efeseni a fost o epistolă-circulară adresată mai multor comunități, printre care se număra și Efesul. Așa se explică inserarea precizării “în Efes” în unele manuscrise. De asemenea, unii cercetători sunt de părere că această epistolă este cea adresată Bisericii laodicenilor, la care se face referire în Coloseni 4:16. Conținutul Epistolei către Efeseni corespunde mai degrabă stării în care se afla Biserica din Efes decât situației din Biserica din Laodicea, după cum este descrisă aceasta în Apocalipsa.

John Eadie trage concluzia că aceasta este epistola lui Pavel către Biserica din Efes. El citează mărturia bisericii primare care vine să sprijine această teză (Ireneu, Clement din Alexandria, Origen, Tertulian, Ciprian).

Epistola către Efeseni este o epistolă pentru Biserică, o epistolă pentru toate bisericile din toate colțurile lumii, pentru că Biserica este un trup și coordonatele sale se află în “locurile cerești”.

PAVEL ȘI EFES:

Duhul Sfânt nu i-a permis lui Pavel să intre în provincia Asia – unde Efesul era un centru de primă mărime – în cea de-a doua călătorie misionară.

“Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și Galatiei.” (Fapte 16:6).

Duhul Sfânt a pus un obstacol în calea lui Pavel și i-a spus: “Nu poți să te duci acolo acum.” Atunci drumul său a continuat spre vest prin Macedonia, până la Filipi, la Berea, apoi la Atena, la Corint și pe drumul de întoarcere abia s-a oprit și în Efes. Acolo el a considerat că a găsit un prilej extraordinar de răspândire a Evangheliei.

“Au ajuns în Efes; și Pavel a lăsat acolo pe însoțitorii lui. A intrat în sinagogă și a stat de vorbă cu iudeii” (Fapte 18:19).

Pavel a fost atât de impresionat de ocaziile extraordinare pentru lucrarea misionară încât a promis că se va întoarce, ceea ce a și făcut în cea de-a treia călătorie misionară. El a descoperit că un alt misionar, pe nume Apolo, fusese în Efes în timpul scurs între a doua și a treia călătorie misionară a apostolului. Apolo predicase numai botezul lui Ioan, nu și Evanghelia harului

Domnului Isus Hristos. La vremea aceea, Apolo nu-L cunoștea pe Domnul Isus Hristos, dar ulterior el a devenit un mare predicator al Evangheliei.

Pavel a inițiat în Efes o lucrare cu implicații majore în zona respectivă. Vreme de doi ani el a predicat în școala lui Tiran. Evanghelia a pătruns astfel în fiecare centru al provinciei romane a Asiei. În perioada aceasta au fost întemeiate, prin lucrarea lui Pavel, bisericile la care se face referire în capitolele 2 și 3 din Apocalipsa.

“În urmă, Pavel a intrat în sinagogă, unde vorbea cu îndrăzneală. Timp de trei luni a vorbit cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu și căuta să înduplece pe cei ce-l ascultau. Dar fiindcă unii rămâneau împietriți și necredincioși, și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran. Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, Iudei și Greci, au auzit Cuvântul Domnului.” (Fapte 19:8-10)

Probabil că aceasta a fost cea mai mare lucrare misionară a apostolului Pavel. Aici el a fost ascultat de foarte mulți oameni în timp ce predica Evanghelia și tot aici a stat cel mai mult. Locuitorii Efesului au ascultat mai multe predici ale apostolului Pavel decât orice alt oraș vizitat de el. Acesta este și motivul pentru care Pavel le putea scrie adevărurile profunde conținute de această Epistolă.

Pavel le scria corintenilor:

“Voi mai rămâne totuși în Efes până la Cincizecime, căci mi s-a deschis aici o ușă mare și largă și sunt mulți potravnici.” (1 Cor. 16:8-9).

Pavel s-a lovit de o mare împotrivire, dar Dumnezeu l-a ocrotit în chip miraculos, fapt care l-a încurajat și mai mult pe apostolul Pavel să continue lucrarea (vezi Fapte 19:23-41). Pavel a iubit foarte mult Biserica din Efes. Ultima sa întâlnire cu bătrânii Bisericii din Efes a fost una de tandrețe ieșită din comun pentru că atunci Pavel își lua rămas-bun de la ei (vezi Fapte 20:17-38).

Efesul a fost orașul principal din Asia Minor (sau Asia Mică) și probabil chiar din întreaga secțiune răsăriteană a Imperiului Roman. Numai Roma îl întrecea. Cetatea Efes a fost întemeiată în jurul anului 2000 î.Hr. de către hitiți. A fost o cetate orientală, asiatică, până în anul 1000 î.Hr. când au venit grecii. Acesta era locul în care puteai găsi o combinație perfectă de orient și occident.

De-a lungul a 25 de secole, Efesul a fost unul din cele mai mari orașe ale lumii. Un drum impunător, lat de 11 m, având pe margini coloane, trecea prin oraș până la portul care servea atât ca centru important de export aflat la capătul drumului de caravane din Asia, cât și ca un punct natural de debarcare în timpul călătoriilor de la Roma. În prezent, marea este la o depărtare de 10 km din cauza depunerilor aluvionare care au continuat în cursul secolelor.

Templul zeiței Diana din Efes a fost una din cele șapte minuni ale lumii antice. Era cel mai mare templu construit vreodată de greci, cu o bază de 125 x 78 m. A fost construit pe un teren mlăștinos, folosindu-se o fundație artificială din piei și cărbune de lemn astfel încât construcția nu era afectată de cutremure.

“Carierele din Muntele Prion furnizaseră marmura; arta și averea cetățenilor efeseni și bijuteriile doamnelor din Efes contribuieră din belșug la înfrumusețarea templului: cele 127 de coloane grațioase, dintre care unele sculptate și colorate intens, erau daruri ale regilor; ușile, tavanul, scările erau făcute din lemn de chiparos și cedru; templul avea un altar realizat de Praxiteles și o pictură făcută de Apelles; în cuferele sale erau ținute mare parte din marile averi ale Asiei de Vest. Astfel, Xenofon își depozitase aici suma stabilită la Atena din vânzarea sclavilor la Cerasus... În acest templu era venerată o zeiță a cărei statuie din lemn înfățișa o femeie cu mai mulți sâni, un idol rudimentar ca un fetiș african. În acest idol de lemn era inserată, în unele porțiuni, o piatră meteorică despre care se spunea că este “imaginea care a căzut de pe Jupiter”. Pe lângă templu înflorise comerțul cu statuete din argint care înfățișau templul sau porțiuni din templu. La acestea fac referire foarte mulți autori antici și se pare că puțini erau străini care să părăsească Efesul fără a lua cu ei o astfel de amintire. Această afacere așa-zis artistică aducea un câștig mare meșteșugarilor. Dar răspândirea creștinismului începea să distrugă superstițiile materiale și idolatria

imorală, întrucât una din primele sale lecții era, așa cum declarase Dimitrie, aceea că ‘zeii făcuți de mâini nu sunt dumnezei.’” *John Eadie – Comentariu asupra Epistolei către Efeseni*

SCHIȚA CĂRȚII:

I. Secțiunea doctrinară – Chemarea cerească a Bisericii (Enunțarea) –Cap. 1-3

- A. **Biserica este un Trup** – capitolul 1
1. Introducere – cap. 1:1-2
 2. Dumnezeu Tatăl a întocmit planul Bisericii – cap. 1:3-6
 3. Dumnezeu Fiul a plătit prețul pentru Biserică – cap. 1:7-12 (*Răscumpărarea prin sângele Lui*)
 4. Dumnezeu Duhul Sfânt ocrotește Biserica – cap. 1:13-14 (*Printr-un singur Duh suntem toți botezați într-un singur trup*)
 5. Rugăciune pentru cunoaștere și putere – cap. 1:15-23
- B. **Biserica este un Templu** – capitolul 2
1. Materialul pentru construcție – cap. 2:1-10 (*Cei morți în greșeli sunt preschimbați într-un templu viu*)
 2. Metoda folosită la construcție – cap. 2:11-18
 3. Semnificația construcției – cap. 2:19-22 (*“crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul”*)
- C. **Biserica este o Taină** – capitolul 3
1. Explicarea tainei – cap. 3:1-4 (*Nu este revelată în Vechiul Testament*)
 2. Definierea tainei – cap. 3:5-13 (*Judeii și Neamurile fac parte din același Trup – Biserica*)
 3. Rugăciune pentru putere și cunoaștere – cap. 3:14-21 (*“întăriți în putere” și “să cunoașteți dragostea lui Hristos”*)

II. Secțiunea practică, purtarea Bisericii pe pământ (Menirea sau chemarea) – cap. 4-6

- A. **Biserica este un Om Nou** – cap. 4
1. Prezentarea Omului Nou – cap. 4:1-6 (*“căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii”*)
 2. Ce trebuie să facă Omul Nou – cap. 4:7-16 (*“să nu mai fim copii”, “să creștem în toate privințele” până la “starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos”*)
 3. Ce îi este interzis Omului Nou – cap. 4:17-32 (*“să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii”; “fiți buni unii cu alții”*)
- B. **Biserica va fi Mireasă** – capitolul 5
1. Logodna Bisericii – cap. 5:1-17 (*“căci v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*)
 2. Experiența Bisericii – cap. 5:18-24 (*“Fiți plini de Duh”*)
 3. Așteptarea Bisericii – cap. 5:25-33 (*“ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slăvită”*)
- C. **Biserica este un Ostaș** – capitolul 6
1. Relațiile ostașului – cap. 6:1-9 (*“Nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții”*)
 2. Dușmanul ostașului – cap. 6:10-12 (*“uneltirile Diavolului”*)
 3. Protecția ostașului – cap. 6:13-18 (*“întreaga armură a lui Dumnezeu”*)
 4. Exemplul ostașului – cap. 6:19-22 – Pavel, un bun ostaș al lui Isus Hristos
 5. Binecuvântarea ostașului – cap. 6:23-24.